

Przedmowa

W literaturze procesu karnego problematyka dotycząca wyroków pojawiała się wielokrotnie, a jej całościowe omówienie można znaleźć w szczególności w wydanych w latach 80. ubiegłego stulecia monografiach E. Skrętowicza pt. „Wyrokowanie sądu pierwszej instancji w sprawach karnych” oraz „Wyrok sądu karnego pierwszej instancji. Z problematyki wyrokowania”. Zmiany stanu prawnego, jakie od tego czasu nastąpiły, a także istotne przemodelowanie stosunków społecznych oraz wpływ orzecznictwa konstytucyjnego i międzynarodowego, zwłaszcza Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, na krajowy porządek prawny, uzasadniają podjęcie zagadnienia dotyczącego wyroku sądu I instancji w procesie karnym. Warto przy tym zauważyć, iż wskazane wyżej pozycje monograficzne w znacznej mierze dotyczyły problematyki wyrokowania jako etapu rozprawy głównej, podczas gdy niniejsze opracowanie koncentruje się na zagadnieniach związanych z samym wyrokiem, na tle których jedynie pomocniczo omawiane są czynności prowadzące do jego powstania.

Podstawową, przyjętą w niniejszej pracy, metodą badawczą, służącą ustaleniu i analizie treści przepisów odnoszących się do podejmowanej problematyki, jest metoda językowo-logiczna, polegająca na wyjaśnianiu, interpretowaniu i porządkowaniu przepisów prawnych. Jako metoda wiodąca, służy nie tylko realizacji tego celu, ale również zmierza do wskazania wniosków pod adresem ustawodawcy oraz sądów motywujących ustnie i pisemnie wyroki. Metodę związaną z analizą tekstu prawnego stanowiła analiza dorobku naukowego doktryny w zakresie wyznaczonym celem badań. Nie mniej ważna stała się analiza polskiego orzecznictwa sądów powszechnych i Sądu Najwyższego, co w obliczu europeizacji postępowania karnego powinno służyć wypracowaniu optymalnych propozycji zmian, uwzględniających nie tylko dorobek judykatury Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, ale także intencje ustawodawcy europejskiego.

Miłosz Kościelniak-Marszał

Opole, wrzesień 2017 r.